

מ"ת 21731/12/17 - מדינת ישראל נגד תומר עדי

בית המשפט המחוזי בירושלים

07 פברואר 2018

מ"ת 21731-12-17 מדינת ישראל נ' עדי (עילאי)

קציר/רותם חכמון)

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ, סגנית נשיא

מדינת ישראל

המבקשת:

על ידי עו"ד ע' ארוסי-כהן

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

תומר עדי (עילאי קציר/רותם חכמון)

המשיב:

על ידי ב"כ עוה"ד ציון אמיר וערן ערבה

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל 7 אישומים ומייחס לו שורה ארוכה של עבירות מרמה, זיוף, סחיטה באיומים, התחזות לאחר, עבירות מס, הלבנת הון ועוד. עם כתב האישום הגישה המאשימה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

כתב האישום

2. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך השנים 2012-2017 עסק המשיב בתיווך ומכירת כלי רכב. המשיב עשה זאת באמצעות שורה של חברות שנרשמו ביוזמתו על שם אחרים, אף שהמשיב היה הלכה למעשה מנהלן. כאשר חברה אחת נקלעה לקשיים בשל מעשי המשיב הועברה פעילותה העסקית לחברה אחרת, זאת על מנת להתחמק מנושי החברה ומרשויות המס. באופן זה פעל המשיב באותה תקופה במסגרתן של חמש חברות שונות. במהלך תקופה זו נטל המשיב, לפי הנטען, מן החברות, שלא כדין, סכום מצטבר בסך של כ-6 מיליון ₪, הכולל כספים של החברות בהם עשה שימוש פרטי, כספי החברות שהופקדו בחשבון הבנק של אשתו, וכספי לקוחות שלא הופקדו בחשבון החברה ושולשלו לכיסו, והכל ללא דיווח וללא רישום מתאים בספרי החברה. לצורך כך זייף המשיב חתימות על גבי שיקים של החברות, התחזה בכזב כאדם אחר על מנת להונות, ופגע ביכולתן של החברות לקיים את התחייבויותיהן. המשיב הוסיף ומסר לגורמים עסקיים שיקים של אחת החברות שחשבונה הוגבל ביוזמו כי אלה לא יכובדו, ואף מכר לאחר במרמה חלק מעסק של שטיפת רכב שלא היה בבעלותו. בשל מעשי המשיב הוגבלו חשבונות החברות, ונושים רבים - לקוחות וספקים - נותרו ללא אפשרות להיפרע מן החברות או לקבל בחזרה את כספם. בגין מעשים אלה, הואשם המשיב בגניבה ביד עובד בסכום כולל של כ-5.9 מיליון ₪, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ובעבירות מנהלים ועובדים בתאגיד (אישומים 1 - 4).

3. כתב האישום מוסיף ומייחס למשיב עבירה של סחיטה באיומים. לפי הנטען, כאשר ל', אחד מבעלי החברות,

גילה את מעשי המשיב ואת אופן התנהלותו ודרש ממנו להחזיר את הכספים שנטל ולעזוב את החברה, איים עליו המשיב, במספר הזדמנויות, שאם לא יגיע עמו להסכמות יפגע בגופו, במשפחתו וברכשו, ואף איים עליו בקשריו עם גורמים עברייניים. בשל אותם האיומים, התאפשר למשיב להמשיך וליטול מכספי החברה שלא כדין (אישום 2).

4. אישום נוסף מייחס למשיב עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף, זאת בהתייחס לקבלת דמי לידה מביטוח לאומי ע"י אשתו ולקבלת זכאות למשכנתא בבנק טפחות, על יסוד תלושי שכר מזויפים שהונפקו בכזב בהוראת המשיב (אישום 5).

5. כתב האישום מוסיף ומייחס למשיב עבירות מס בהיקף של כ-5.9 מיליון ₪, ועבירות הלבנת הון בהיקף של 6.4 מיליון ₪ (אישומים 6-7).

הדין בבקשה למעצר עד לתום ההליכים

6. בדיון שהתקיים ביום 1.1.18 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, וביקש להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו שלאחר הגשתו יועלו טענותיו בהתייחס לעוצמת הראיות. בהחלטה מאותו מועד הוריתי על הגשת תסקיר מעצר, תוך שצוין שהדבר נעשה מבלי לנקוט עמדה בסוגיית היתכנות החלופה ולשם קבלת תמונה מלאה בעניינו של המשיב.

7. תסקיר המעצר שהוגש המליץ על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. שירות המבחן ציין כי התנהלותו הכלכלית של המשיב מתאפיינת בחוסר יציבות וניהול כושל של עסקיו השונים, וכי כאשר הוא נדרש להתמודד עם מצבים מורכבים הקשורים להתנהלותו העסקית הוא מתמקד בעיקר בטובתו האישית ופועל באופן פוגעני, מבלי לתת את הדעת למשמעות מעשיו, השלכותיהם ותוצאותיהם על סביבתו. עוד ציין כי המשיב מבטא גישה בלתי בשלה וילדותית באשר להתנהלותו בשנים האחרונות ופועל באופן אימפולסיבי וללא שיקול דעת באשר להשלכות מעשיו. שירות המבחן הוסיף וציין כי מדובר לכאורה בדפוס פעולה שיטתי ומתוחכם לאורך זמן, ולפיכך מעריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות דומות ע"י המשיב. באשר לחלופה המוצעת בבית אמו של המשיב במושב אחיעזר בפיקוח קרובי משפחתו ומכרי המשפחה, ציין שירות המבחן כי חלופה זו אינה מתאימה לאופי הסיכון הנשקף מן המשיב ואינה עשויה לצמצמו. צוין שכל המפקחים המוצעים (עשרה במספר) - למעט אחותו - אינם מבטאים הבנה לאופן התנהלותו הבעייתית של המשיב ולדפוסי התנהגותו ויתקשו להציב לו גבולות ברורים באופן שיאיין את מסוכנותו. כן צוין כי בהתייחס לאמו ולאחותו של המשיב, קיימת בעיה בפיקוחן על המשיב מאחר ששתיהן מסרו עדות בתיק והאם אף מופיעה בכתב האישום כעדת תביעה. צוין גם כי בשל יחסיו הרעועים של המשיב עם אחותו נראה כי הפיקוח המוצע ע"י האחות יהיה בעייתי ובלתי אפקטיבי. ולבסוף צוין, כי לנוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב ואופיין, משך הזמן והתחכום בו התבצעו, לצד השפעתן והשלכותיהן על גורמים רבים, מעריך שירות המבחן כי כל חלופה כוללת מעצר בפיקוח אלקטרוני לא תצמצם את הסיכון הנשקף מן המשיב.

8. בדיון שהתקיים לאחר הגשת התסקיר העלו באי המשיב, עו"ד אמיר ועו"ד ערבה, טענותיהם לעניין התשתית

הראייתית שבבסיס כתב האישום. ב"כ המשיב הבהירו כי הם מסכימים שקיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב אולם טענו לכרסום משמעותי בראיות. ליבת טענות ב"כ המשיב, עו"ד ערבה, בכל המתייחס למסד הראייתי, התייחסה להיקף עבירות הגניבה בידי עובד המיוחסות למשיב באישומים 2 ו-3, זאת בהתבסס על מסמך "ניתוחים כלכליים" שנערך ע"י חוקרי המבקשת. לעניין זה נטען לטעות חוקרי המבקשת בקביעת היקף הסכומים שניטלו, על פי הנטען, ע"י המשיב מן החברות שלא כדון, באופן שסכום של כ-1.8 - 1.9 מיליון ₪ שנוכה ע"י המשיב בעסקאות ניכיון שיקים והופקד בחשבון החברות לא נלקח בחשבון בתחשיבי המבקשת (ור' ס' 28) (ב) לאישום השני, וס' 13 (ג) לאישום השלישי). בנוסף לסכום זה, אישרה ב"כ המבקשת, בעקבות הערות ב"כ המשיב, כי בשל טעות חישובית נכלל סכום עודף של כ-777,000 ₪ בסכומים שניטלו, על פי הנטען, שלא כדון ע"י המשיב, ויש להפחיתו (בעמ' 16 לפרוטוקול). לפיכך, טען ב"כ המשיב, כי כבר מעיון ראשוני, ובטרם נערכה בחינה מעמיקה של הראיות המשתרעות על פני 25 קרגלים של חומרים פיננסיים, יש להפחית סך של כ-2.6 מיליון ₪ מן הסכומים שעל פי הנטען לא הופקדו בחשבון החברות ולפיכך ניטלו ע"י המשיב מן החברות שלא כדון. נטען גם שבקביעת הסכומים שניטלו ע"י המשיב שלא כדון בכתב האישום לא נלקח בחשבון השכר שהיה זכאי המשיב לקבל מן החברות, גם על פי העובדות הנטענות בכתב האישום עצמו (ס' 1 לאישום הראשון וס' 2 לאישום השלישי), העשוי להגיע לכדי מאות אלפי ש"ח נוספים.

9. ב"כ המשיב, עו"ד אמיר, הוסיף וטען כי מעצרו של המשיב הוארך, פעם ועוד פעם, לצרכי חקירה, על יסוד טענות שונות, לרבות טענות להונאה של עשרות קורבנות, שבסופו של דבר לא באו לידי ביטוי בכתב האישום. נטען שלא קיימת עילה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, וגם אם המשיב אינו מנהל את עסקיו באופן מוצלח, אין כל תחום במעשיו כנטען בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים. בכל הקשור לעבירת הסחיטה נטען, כי המתלונן הוא איש עסקים מיומן שלא חשש לעשות עסקים עם המשיב לאורך תקופה ארוכה, לא תמך את טענותיו לסחיטה בהקלטה, ואשר כבש את תלונתו עת ארוכה והגישה לבסוף רק על מנת לקדם את פתרון המחלוקת העסקית עם המשיב באמצעות תלונת כזב. נטען גם כי מבלי להקל ראש, היקף העבירות המיוחסות למשיב, כמו גם עוצמת הראיות אינם מצדיקים מעצרו עד לתום ההליכים, וכי במקרים רבים שוחררו לחלופה גם נאשמים שלהם עבר פלילי מכביד מעברו הפלילי של המשיב שלו הרשעה קודמת אחת בלבד. נטען כי מדובר במשפט העשוי להתארך עת ארוכה וכי היקף חומר הראיות, המשתרע על פני 25 קרגלים אינו מאפשר הצגתו למשיב וניהול הגנה אפקטיבית כשהוא במעצר. לעניין התסקיר נטען כי נפלה בו שורה של פגמים. נטען שהתסקיר פוסל באופן גורף את כל המפקחים באופן הגורע ממסקנותיו, וכי הערכתו בדבר היקף הסיכון הנשקף מן המשיב איננה מבוססת. גם מסקנת התסקיר הממליצה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים אינה תואמת, כך נטען, את תחום סמכותו של שירות המבחן. ולבסוף נטען שניתן לתת מענה למסוכנות המשיב ע"י חלופת מעצר הכוללת ליווי של המשיב ע"י מפקח והמצאת ערובות כספיות.

10. ב"כ המבקשת טענה שיש בכוונתה לתקן את כתב האישום באופן שיתווספו לכתב האישום פרטי קורבנות המרמה - הלקוחות ששילמו מקדמה עבור רכישת רכב וכספם לא הושב להם או לחברה. המבקשת הוסיפה וטענה כי לעניין מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים יש לקחת בחשבון לא רק את טיב העבירות, אלא גם את ריבויין, את התחום שבו בוצעו ואת אורך התקופה בה נעברו העבירות. עוד יש לקחת בחשבון את הרשעתו הקודמת של המשיב בעבירות דומות, את תקופת המאסר המותנה התלויה ועומדת מעליו, ואת ביצוען של העבירות נשוא כתב האישום תוך כדי ביצוע עבודות שירות. יש לקחת בחשבון גם את עבירת הסחיטה החמורה המיוחסת לו, הנתמכת בעדות אשתו של ל'. כל אלה מגבשים, כך לפי הנטען, עילת מעצר. באשר לחלופה המוצעת צוין כי לא ניתן לתת אמון במשיב, כי המפקחים המוצעים אינם כאלה שיש ביכולתם להעמיד גבול למשיב, וכי גם איזוק אלקטרוני לא יוכל לתת מענה לטיב הסיכון

הנשקף מן המשיב.

11. בתום הדיון ביקשה ב"כ המבקשת שהות ליתן את התייחסותה לטענות "הכלכליות" שהועלו בדיון ע"י עו"ד ערבה, ובהסכמת ב"כ המשיב הוחלט שהמבקשת תגיש את התייחסותה לטענות בכתב וכי תינתן זכות תגובה למשיב. בהודעה שהגישה לבית המשפט ביום 30.1.18, לא התייחסה המבקשת לגוף הטענות שהועלו ע"י עו"ד ערבה והסתפקה בהודעה קצרה ולפיה, לאחר שבדקה את טענותיו הכלכליות של עו"ד ערבה, עולה לכאורה כי רק לגבי ארבע הפקדות בסך 342,000 ₪ ניתן לומר באופן מסווג שיש ממש בטענות המשיב כי סכום זה הופקד בחשבון החברה, ולפיכך היא תסכים לנכותו מן הסכום שיוחס למשיב באישום השלישי. ב"כ המבקשת הוסיפה וציינה כי היא שומרת לעצמה את הזכות לטעון אחרת בתיק העיקרי וכי "חקירה מורחבת של הטענה יכולה להביא למסקנה ההפוכה".

12. בתגובתם להודעת המבקשת הדגישו באי כוח המשיב כי הגם שהמשיב מקבל בתודה את הודאת המבקשת לפיה יש להשמיט מכתב האישום סך נוסף של 342,000 ₪, אין בהודעת המבקשת משום מענה לטענות ה"כלכליות" שהעלו. נטען כי בהעדר מענה לגוף הטענות יש לקבוע כי החלק הכלכלי שבכתב האישום קרס באופן שיש בו כדי לפגום גם באישום הסחיטה באיומים המיוחס למשיב, ולכל הפחות כדי להצדיק בחינה "ביקורתית יותר" של אישום זה, בהינתן שהמקור לתלונת הגניבה בידי עובד והסחיטה הוא אותו מקור (המתלונן ל"). עוד הועלו טענות נוספות לפרכות וסתירות שונות בעדותו של ל', ולסיכום נטען כי חל כרסום משמעותי ביותר בתשתית הראייתית, וכי די בטענות שהועלו כדי להצדיק שחרורו של המשיב ללא תנאים, ולחלופין, בתנאים מגבילים לרבות מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

דין והכרעה

13. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום "במישור הפורמלי", אך טוען לבקיעים שנתגלו בחומר הראיות ולכרסום משמעותי בראיות. כן הוא טוען כי לא קיימת עילה למעצרו, ומכל מקום כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר בעניינו.

14. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ולא בלי התלבטות, הגעתי למסקנה כי ניתן לבחון אפשרות להשמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בלוי פיקוח אנושי של מפקחים מהימנים וערובות כספיות נכבדות.

15. אכן, הנתונים בעניינו של המשיב אינם מטיבים עמו. כתב האישום מייחס למשיב שורה ארוכה של עבירות "כלכליות" בהיקף ניכר, לרבות עבירות מס והלבנת הון, וכן עבירה של סחיטה באיומים. למשיב הרשעה קודמת משנת 2012 בעבירות דומות של זיוף ומרמה בגין נדון לששה חודשי מאסר בפועל אשר רוצו בעבודות שירות. מעל המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה ככל שיורשע בעבירות המרמה או הזיוף. את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום שלפניי החל המשיב לבצע זמן לא רב לאחר הרשעתו הקודמת ותוך כדי ביצוע עבודות השירות שנגזרו עליו בגין אותה הרשעה (עבודות שירות שאותן ביצע לדבריו, בשל פציעה, לאורך כשנתיים וחצי). אופי העבירות אשר בוצעו לאורך זמן וריבויין, על רקע עברו הפלילי של המשיב, אכן מצביעים על רמת מסוכנות גבוהה להישנות ביצוע העבירות ומקימים עילה למעצרו בשל מסוכנותו.

16. באשר להיתכנות החלופה יש לזכור, כי מעצר עד לתום ההליכים יושת רק ככל ש"לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" (ס' 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996). בעניינו של המשיב חברו מספר נתונים אשר מובילים, לטעמי, למסקנה כי ניתן לבחון השמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני בלוי פיקוח אנושי, כמפורט להלן.

17. ראשית, אף שקיימות בעניינו של המשיב ראיות לכאורה כמוסכם לעיל, נתברר כי הנתונים בענינם טעונים בחינה ובדיקה יסודיים. ליבת העבירות היא סכומים שעל פי הנתען נטל המשיב לכיסו מכספי החברות. בעקבות בדיקה ראשונית שנערכה ע"י ב"כ המשיב, הודתה המבקשת כי יש לנכות מן הסכומים הנתענים בכתב האישום סך של כ-1,119,000 ₪. ב"כ המשיב העלה טענות של ממש לגבי סכום נוסף של כ-1.5 מיליון ₪ אשר לא ניתן להן מענה ע"י המבקשת. יצוין כי מדובר בתיק הכולל ראיות "פיננסיות" רחבות היקף (כ-25 קרגלים לפי דברי ב"כ המבקשת), וכי הטענות שהועלו מתבססות על בדיקה ראשונית בלבד ובטרם נערכה בדיקה של כלל הראיות. לפיכך, גם אם קיים חומר ראיות הכולל פוטנציאל להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, לא ניתן לשלול בשלב זה כי טיעוני ההגנה יובילו לצמצומו באופן ממשי.

18. שנית, וכפועל יוצא מכך, יש להניח כי בחינתן ובירורן של הראיות, ובהינתן שמדובר בכתב אישום המונה 66 עדי תביעה (והמאשימה הצהירה כי בכוונתה להוסיף עדי תביעה נוספים), לא יהיו קצרים והם עשויים להימשך עת ארוכה. על כך יעיד גם מעצרו הממושך של המשיב לצרכי חקירה (כחודש וחצי) המעיד על מורכבות הטענות והראיות. לפיכך, ככל שקיימת חלופה הולמת אשר תיתן מענה למסוכנותו של המשיב, יש להעדיפה על פני הותרת המשיב במעצר לתקופה ממושכת שסיומה אינו נראה לעין (והשווה: בש"פ 3669/17 ואזנה נ' מדינת ישראל, 23.5.17, בש"פ 5537/15 גנגינה נ' מדינת ישראל, 27.8.15).

19. שלישית, נראה שטיב הסיכון הנשקף מן המשיב אינו מסוג הסיכונים שלא ניתן לתת להם מענה אלא באמצעות מעצר ממש. מוקד מסוכנותו של המשיב הוא העבירות הכלכליות. כך ראה זאת גם שירות המבחן. עבירת הסחיטה בוצעה כבר לפני שנים, אף היא על רקע העבירות הכלכליות הנתענות. בתי המשפט שחררו נאשמים לחלופה גם כאשר מדובר היה בעבירות "כלכליות" בהיקף ניכר (והשווה: בש"פ 3543/15 מדינת ישראל נ' כהן, 8.6.15), גם כאשר הייתה כרוכה בהן עבירה של סחיטה באיומים ולנאשם עבר פלילי (בש"פ 4272/12 מדינת ישראל נ' זזה, 1.6.12, ענין גנגינה), וגם כאשר העבירות בוצעו כשהנאשם היה במעצר בית (והשווה: ענין גנגינה), כל זאת כאשר ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופה. ויודגש, הפסיקה הכירה בכך שהתאמת החלופה אינה נבחנת בהפגת כל חשש להישנות המעשים, וקבעה כי די בכך ש"יש בחלופת המעצר כדי להקהות עוקצה של מסוכנות ואת החשש מפני הימלטות ושיבוש הליכים ברמה 'סבירה' או 'מתקבלת על הדעת'" (בש"פ 4658/15 פיישר נ' מדינת ישראל, 9.7.15). בעניינו, אכן נשקפת מן המשיב מסוכנות גבוהה, בין היתר על רקע עברו הפלילי, ולעניין זה מקובלת עליי מסקנת שירות המבחן. יחד עם זאת, עיקרו של הסיכון הנשקף מן המשיב הוא, כאמור, סיכון לביצוע עבירות "כלכליות" נוספות. לפיכך נראה כי הרחקתו מכל פעילות מסוג זה עשויה להקטין את הסיכון הנשקף ממנו. סבורני כי מעצר בפיקוח אלקטרוני בשילוב עם פיקוח אנושי צמוד ומהימן עשוי לענות על הנדרש.

20. יחד עם זאת, ובכל הקשור למקום הפיקוח המוצע, מקובלת עליי מסקנת שירות המבחן כי בהיות אמו של

המשיב עדת תביעה בתיק זה, לא ניתן להורות על השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בביתה ובפיקוחה (והשווה: בש"פ 6303/15 יבלטל נ' מדינת ישראל, 25.9.15, בפסקה 9). באשר להתאמת יתר המפקחים, אודה כי חרף הערכתי הרבה לשירות המבחן, קשתה עליי מסקנתו אשר שללה באופן גורף רשימה ארוכה של עשרה מפקחים, בני משפחה ומכרים, שהוצעו ע"י המשיב. שירות המבחן פסל את כל המפקחים, למעט אחותו של המשיב, בשל אי מודעותם לדפוסי התנהלותו הבעייתיים של המשיב, ומאחר שסבר שבשל כך הם יתקשו להציב למשיב גבולות ולאיינ את מסוכנותו. מסקנה זו אינה מתחייבת ואף אינה עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון, כמצוטט להלן:

"...בית המשפט המחוזי קבע, בהתבסס על תסקיר שירות המבחן, לפיו לנוכח העובדה שמפקחים אלה מגוננים על העורר ואינם מזהים בו סיכון, אין ביכולתם לפקח באופן אפקטיבי עליו. קביעה זו, עם כל הכבוד הראוי, אינה מקובלת עליי. אחיו של העורר הם אזרחים שומרי חוק, מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומבינים את הנדרש מהם... העובדה כי הם מאמינים בחפותו של העורר, אינה שוללת בהכרח את אפקטיביות הפיקוח עליו, וזאת משנקבע כי הם מבינים את משימת הפיקוח" (בש"פ 5680/14 ר.ג. נ' מדינת ישראל, 1.9.14).

לפיכך, ככל שיתברר כי המפקחים המוצעים הם אזרחים שומרי חוק, המבינים את משימת הפיקוח ומוכנים לקבלה על עצמם, אין מניעה לאשרם כמפקחים.

21. לסיכום, החלופה שהוצעה בבית אמו של המשיב איננה מתאימה. לא הוצעה חלופה אחרת ולפיכך לא ניתן לבחון בשלב זה אפשרות להעברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. ככל שהמשיב יציע חלופה אחרת אשר תעמוד בתנאים שפורטו לעיל, היא תיבחן ע"י בית המשפט - לרבות בחינתה ע"י שירות המבחן ומנהל הפיקוח האלקטרוני - במסגרת בקשה לעיון חוזר. בשלב זה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, במעמד הצדדים.

**גילה כנפי-שטיניץ,
שופטת**